

Kaplumbağanın Hazine İzi

Ebru Mina TOMURCUK

Kaplumbağanın Hazine İzi

Ebru Mina TOMURCUK

Güneşli bir çayırda, Tobias adında sevimli bir kaplumbağa, büyük bir meşe ağacının altındaki sıcak yuvasında yaşıyordu. Yumuşak kırmızı bir atkı ve yuvarlak gözlükler takıyordu; kahverengi kabuğu bal gibi parlıyordu. Tobias arkadaşlarını her şeyden çok severdi ve bugün gizli bir planı vardı. Küçük hasır çantasına katlanmış notlar koydu ve yaramaz bir gülümsemeyle gülümsedi.

Tobias arkadaşlarına davetiyeler gönderdi: Tavşan, Kirpi ve Mavi Kuş. 'Hazine avı için çayıra gelin!' diye okuyorlardı. Tavşan heyecanla zıpladı, Kirpi meşe palamudu şapkasını düzeltti ve Mavi Kuş neşeli bir şarkı cıvıladı. Hepsi meşe ağacının yanında buluştu, başlamak için sabırsızlanıyorlardı. Tobias onları sıcak bir şekilde karşıladı; kehribar rengi gözleri gözlüklerinin ardında pırlıl pırlıl parlıyordu.

Tobias kuralları anlattı. 'İpuçlarını takip edin, her biri bir sonrakine götürecektir,' dedi. 'Ama bir sürpriz var: her ipucu güzel bir davranışı kutluyor.' İlk notu Tavşan'a verdi. Tavşan yüksek sesle okudu: 'Bir sonraki ipucunu bulmak için ihtiyacı olan birine yardım et.' Arkadaşlar merakla etraflarına bakındılar. Bugün kimin yardıma ihtiyacı vardı?

Tam o sırada, ağır bir böğürtlen sepetini taşımakta zorlanan küçük bir fare gördüler. Tavşan hemen koştu. 'Sana yardım edeyim!' dedi ve birlikte sepeti farenin evine taşıdılar. Fare, her birine birer böğürtlen vererek teşekkür etti. Kirpi bir yaprağın altına gizlenmiş küçük bir ipucu fark etti. 'Bakın!' dedi. 'Yeni bir ipucu!'

İkinci ipucu şöyle diyordu: 'Bir sonraki yeri bulmak için bir atıştırma paylaş.' Tavşan'ın karnı guruldadı. Cebinde bir havuç vardı. Kirpi'nin birkaç fındığı vardı. Mavi Kuş biraz tohum buldu. Bir daire şeklinde oturup atıştırmalıklarını paylaştılar ve güldüler. Sonra Mavi Kuş, içi boş bir kütüğün içinden parlayan bir ipucunun görüldüğünü fark etti. 'İşte orada!' diye şakıdı.

Üçüncü ipucu şöyle diyordu: 'Üzgün hisseden bir arkadaşına yardım et.' Sincap'ı tek başına oturmuş, suratı asık halde buldular. Kuyruğu sarkmıştı. Kirpi utangaç bir şekilde ona bir fındık uzattı. 'Bizimle oynamak ister misin?' diye sordu Tavşan. Sincap'ın gözleri parladı ve ava katıldı. Bir sonraki ipucu, bir ağaç gövdesine tutturulmuş, rüzgârda dalgalanıyordu.

Dördüncü ipucu şöyle diyordu: 'Birine iltifat et.' Tavşan, Kirpi'ye 'İpucu bulmakta en iyisi sensin!' dedi. Kirpi kızardı ve Mavi Kuş'a 'Şarkıların bizi mutlu ediyor' dedi. Mavi Kuş cıvıladı: 'Tavşan, sen çok hızlı ve yardımseversin!' Hepsi içten içe ısındı. Bir sonraki ipucu bir papatya tarlasında saklıydı.

Beşinci ipucu şöyle diyordu: 'Birin ağır bir şey taşımasına yardım et.' Yaşlı Porsuk'un büyük bir kütüğü hareket ettirmeye çalıştığını gördüler. 'Biz yardım edebiliriz!' diye bağırdılar. Tavşan itti, Kirpi yuvarladı ve Mavi Kuş yukarıda uçarak onları cesaretlendirdi. Tobias arkalarından izliyor ve gülümsüyordu. Kütük taşındığında, Yaşlı Porsuk yakınlarda bulunduğu bir ipucunu onlara verdi. 'Hepiniz çok iyisiniz,' dedi.

Altıncı ipucu şöyle diyordu: 'Size katılması için yeni birini davet edin.' Göletin yanında oturan küçük bir kurbağa gördüler. 'Bizimle gel!' diye seslendi Tavşan. Kurbağa sırttı ve zıplayarak onlara katıldı. Bir sonraki ipucu bir nilüfer yaprağının altındaydı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi kurbağa. Hepsi aynı fikirdeydi. Av sadece ipucu bulmakla ilgili değildi; arkadaş edinmekle ilgiliydi.

Yedinci ipucu şöyle diyordu: 'Sana yardım eden birine teşekkür et.' Fareye, Sincap'a, Yaşlı Porsuk'a ve kurbağaya teşekkür ettiler. Birbirlerine de teşekkür ettiler. Sessizce takip etmeye devam eden Tobias içten içe sıcacık bir his duydu. Son ipucu bir mantarın altındaydı. Şöyle diyordu: 'Son sürpriziniz için büyük meşe ağacına gidin.'

Gölerek ve köklerin, taşların üzerinden birbirlerine yardım ederek meşe ağacına doğru koştular. Tavşan, Kirpi'yi beklemek için yavaşladı. Mavi Kuş önden uçtu, sonra onları cesaretlendirmek için geri döndü. Ağaca vardıklarında, lezzetli ikramlarla dolu bir piknik örtüsünün serili olduğunu gördüler. Ama büyük bir ödül sandığı yoktu. 'Hazine nerede?' diye sordu Tavşan, şaşkın bir halde.

Tobias öne çıktı, kırmızı atkısı dalgalanıyordu. 'Hazine bir eşya değil,' dedi nazikçe. 'Paylaştığınız iyilik ve birlikte yaşadığınız eğlence.' Arkadaşlar birbirlerine baktılar ve gülümsediler. Yardım etmenin ve paylaşmanın günü özel kıldığını fark ettiler. Piknik onların ödülüydü ve birlikte keyif almak için oturdular.

Yemek yerken en sevdikleri anları konuştular: fareye yardım etmek, atıştırmaıklarını paylaşmak, kurbağayı davet etmek. 'Sincap'ı mutlu etmeyi sevdim,' dedi Kirpi sessizce. 'Hepimizin Yaşlı Porsuk'a yardım ettiği anı sevdim,' dedi Tavşan. Mavi Kuş tatlı bir şarkı söyledi. Tobias dinledi, kalbi sevinçle doldu. Gerçek hazinenin şu olduğunu biliyordu: dostluk ve iyilik.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü turuncu ve pembeye boyadı. Arkadaşlar pikniği topladılar ve harika hazine avı için Tobias'a teşekkür ettiler. 'Bir tane daha yapacak mısınız?' diye sordu kurbağa. Tobias kıkırdadı. 'Belki,' dedi, gözleri pırıldayarak. 'Ama iyi olmak için hazine avına ihtiyacınız yok. Bunu her gün yapabilirsiniz.'

Tavşan, Kirpi, Mavi Kuş ve kurbağa başlarını salladılar. Paylaşılan deneyimlerin herhangi bir ödülден daha önemli olduğunu öğrenmişlerdi. Her gün birbirlerine yardım etmeye ve paylaşmaya söz verdiler. Tobias, hatıra olarak her birine koleksiyonundan küçük bir kabuk verdi. 'Bunu her gördüğünüzde,' dedi, 'yaşadığımız eğlenceyi hatırlayın.'

Ve böylece arkadaşlar mutlu kalplerle evlerine gittiler. En iyi hazinelerin altın ya da mücevher değil, verdiğimiz iyilik ve edindiğimiz dostlar olduğunu biliyorlardı. Tobias meşe ağacının altından el salladı, kırmızı atkısı dalgalanıyordu. Çayır sessizdi ama o günün hatırası sonsuza dek sürecekti.